

AVRAM IANCU - 200!

Nr.9(49/septembrie 2024)

Ion Antonescu - dispoziții

Semnarea decretelor

Domnilor, când am discutat deplinele puteri am hotărât că în cadrul prerogativelor regale, **Regele semează un singur decret: este Înalțul Decret de numirea Primului Ministru.**

Toate celelalte mi-am rezervat să le semnez eu, de ce să mai pierdem timpul cu contrasemnări. Prin decizii se rezolvă toate problemele, până ce vom organiza Statul. Trebuie să înlăturăm stagnarea ce a fost totdeauna în funcționarea mecanismului Statului, din cauza așteptării cu ceasurile a Miniștrilor în Cabinetul Primului Ministru, a directorilor la cabinetele Miniștrilor. Și când așteaptă directorii acolo, așteaptă alții și mai jos și pierdem prea mult timp. Dacă ar fi vreodată o putere omenească ca să stabilească vremea ce se pierde de cetățeni la ușa miniștrilor, la ușa directorilor de cabinet, la discreția ușierilor etc., vă dați seama că acest timp poate fi evaluat în miliarde. Eu am avut ca metodă de lucru pe care am aplicat-o și o voi aplica: tot ce vrea să vi se aducă la cunoștință, să se facă scris. Tot ce vedeți aici, sunt lucruri scrise de mine și alți câțiva domni, pe care nici nu i-am cunoscut până acum, dar care mă ajută foarte bine. **Cine scrie, însemnează că vrea să-și ia o răspundere** și nu trebuie să ezitați de a vă lua

răspunderea, fără răspundere nu se poate progresa. La mine, întrebuințați metoda aceasta și vă rog să luați dispozițiuni.

Nimeni să nu mai stea la ușa unuia care este mai mare decât el și nimeni să nu intre la altcineva în timpul cât lucrează și să nu-l întrerupă, să i se adreseze numai prin scris. Făcând altfel, nimeni nu lucrează, fiindcă tot timpul sună telefoanele, se trântesc ușile, este deranjat la fiecare pas și munca devine atunci o adevărată acrobație; mi se pare că din această pricină - comunicări verbale și telefonice - am ajuns o națiune de nebuni și nu mai facem nimic complet. Am început o chestiune, trebuie să mergem până la sfârșit, putem să dăm ceva care să aibă o suită normală. Și atunci, dacă aveți un dosar aici, altul sub el și astfel puse toate dosarele, rezolvați o chestiune puneți dosarul alături ș.a.m.d. Eu nu ascult niciodată pe cineva care își spune verbal o chestiune. Mie să-mi dați hârtia, să-mi dați lucrarea scrisă. Dacă hârtia este bine studiată și făcută simplu, lapidar, ea va fi rezolvată (nu pe 20 de pagini) căci atunci nimeni nu le mai citește, mor în eternitate pe birourile dvs., mor în toate părțile. Vă repet, lapidar; **cine nu este în stare să prezinte lapidar o problemă, însemnează că nu este locul lui acolo unde se găsește.**

Nu am nevoie de referate.

Veți avea *scrisoarea mea către Rege, 20 de rânduri*, atât, dar sunt *în aceste rânduri tot sufletul, tot creierul și toată musculatura celui ce vorbește astfel*. După ce ați umplut coșul, sunați ușierul, care le împarte la birouri. Sunt chestiuni scurte pe care le puteți cerceta cu șeful dvs. de cabinet, care nu este acolo pentru a face intrigi, a fuma sau a primi cucoane, el stă acolo pentru a face legătura între dvs. și lucrările subalternilor. Sunt probleme care au nevoie de explicațiunile celor ce le-a rezolvat, dar eu desfid să mi se prezinte mie o problemă bine studiată, indiferent de specialitate, dacă se prezintă sub această formă, eu o înțeleg și dacă mi-a dat Dumnezeu acest creier întreg și bine compartimentat, pot să dau soluțiunea celei mai delicate probleme. Deci, simplificați, acționați și soluționați dvs. problema, dar

AVRAM IANCU - 200!

Nr.9(49/septembrie 2024)

soluționând să nu creați noi probleme, ca să fie scurt timpul în care se rezolvă între cel de jos și cel de sus, atunci soluțiunile vor fi oportune.

Să încetați, chiar de mâine începând, **să mai stea cineva la ușile dvs.** - și voi face vizite speciale pentru aceasta. Când eram la Statul Major, pe sălile mele nu era nimeni. Nu are nevoie ca țăranul din Dorohoi să vină la București pentru a-și aranja o socoteală. Eu am înființat în toate instituțiile în care am fost, ca pentru fiecare cerere ce mi se face să se dea un număr dintr-un chitanțier și pe care de altă parte eu aveam un registru de control pentru aceste cereri, unde vedeam când a intrat chestiunea, când s-a soluționat și când a ajuns la destinație, iar când găseam un decalaj anormal, înțelegeam că undeva a fost trândăvie. Cum acest control este totdeauna posibil, subalternii își vor face permanent datoria și toată lumea se va pune pe lucru. **Aveam birouri unde nu intram șase luni**, dar **fiecare așteptându-se să fie controlat dintr-un moment într-altul, muncea cu sârguință**. În dorința mea de *simplificare*, voi reduce numărul Ministerelor, căci mai înainte se creaa postul întâi și după aceea se puneau scaunele și mesele, apoi secretarii și în urmă de tot hârțiile. De hârtie se ocupau treizeci sau patruzeci de funcționari. Lipsa de organizare din trecut și lipsa de control ne-au fost fatale și au făcut să pierdem multă vreme. Organizarea va ușura exercitarea controlului și ca să puteți economisi timp trebuie să simplificați și pentru aceasta trebuie să suprimați.

Să suprimați fără milă tot ce este parazit

Corpul Statului s-a umplut de paraziți, dar cum nu pot să las funcționarii pe drumuri, o să creăm un cadru disponibil în care vom trimite pe toți cei de prisos și din ei vom umple tot ce se va ivi necesar, nu vom chema alții din afară. Vom fi foarte severi cu acei care au intrat în funcții pe care nu le meritau prin nepotism, polițism, hoțism, etc.

Există Domnilor, *sergenți de stradă*, feciori de oameni bogați; aceasta nu însemnează că și-au pus vreodată tesacul acolo, ci merg numai să-și ia leafa odată pe lună.

Sunt *nevaste de general* care odată pe lună se duceau *la serviciul secret și încasau 20 sau 30 mii lei*, pentru că spuneau unor indivizi anumite informații. Nu mai departe decât aici în Președinția noastră de Consiliu, un om era în două comisii de aici și lua de la una 50 mii lei pe lună și de la alta 30 mii lei, în afara salariului, în timp ce un ministru abia are 40 mii lei pe lună. **Sunt așa de rușinoase aceste lucruri, că nici în Honolulu nu cred să le poți întâlni**. Am ajuns Asia Europei; noi vedeam că nu mergeau bine lucrurile, dar nu ne îngrijeam să le îndreptăm. Domnilor, luați în brațele sufletului Dvs. de români angajamentul de a rezolva aceste lucruri, care angrenează Statul nostru.

(va urma)